

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

20. ČERVNA 2026

Číslo 1317/ Ročník 26

309 EPIŠTOLA
O TEMNÝCH
MRACÍCH REALITY
NAD NAMI VŠEMI...

RŮST VE **12**
VZTAHU S BOHEM
VELKÉ POVĚŘENÍ

VÁCLAV VONDRÁŠEK
ZBOHACENÝ
VLASTNÍMI HŘÍCHY

ŘÍMANŮM 5.20-6.8

Bohoslužby.online

ONLINE PŘENO BY SBORU CASD PRAHA SMÍCHOV

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Bohoslužbu vede Jaroslav Bartoš

- varhanní hudba
- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Společné chvály**
„*Toužím*“
Žalm 105, 1-4 - biblický text
„*Spěchej domů*“
- Modlitba
- Sbíрка vděčnosti pro potřeby sboru a misii
- **Studium sobotní školy** společné shrnutí úkolu – Samuel Ballangó
Téma: „Velké pověření“
- **Přivítání Jakuba Englische** – kazatel, starší
- **Požehnání pro Gregora Pavla Haleše** – kazatel, starší
- **Promluva k dětem** – Anastázie Tchacuk
- Sborová píseň - „*Dítě mé, pojď ke mně*“ - Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – *Římanům 5.20-6.8 (SNC)*
- tichá modlitba
- **Kázání z Božího slova** – Václav Vondrášek
Téma: „Zbohacený vlastními hříchy“
- **Slovo k zahájení VP** – Václav Vondrášek
- Modlitba
- **Obřad umývání nohou**
- píseň „*Ty jsi Bůh můj Pán*“ – Jaromír Říha a spol.
- **Obřad přijímání chleba a vína**
- společná píseň č.3 „*Tebe Boha chválíme*“
- **Požehnání**

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 20. 6., budeme slavit Památku Večeře Páně.
Slovem bude sloužit bratr Václav Vondrášek.
- Příští sobotu, 27. 6., kázáním bude sloužit sestra Jana Krynská.
Součástí bohoslužby je ukončení školního roku DSS
- O tomto víkendu, 19. -21. 6., probíhá předtáborové setkání
oddílu KP Penguins (více informací u vedoucího oddílu)
- Tuto neděli, 21. 6., jste zváni na výlet T.O.M. „Křížová cesta – Petřín“
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Připojte se k nám v měsíci červnu a myslíme na svých
modlitbách na: *nemocné a potřebné.*
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 21. – 27. 5. 2026 oslaví narozeniny:

Klímová Zuzana (21.6.); Mervart Milan (22.6.); Šmíd Daniel (22.6.);
Trněný Marek (22.6.); Vančová Silvie (22.6.); Šlechtová Jana (22.6.);
Hellebrandová Kateřina (25.6.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

QR Platba - Misie

Pravidelné sborové sbírky

Účel: **sbírka misie**

Bankovní účet: **5053339/0800**

Variabilní symbol: **11106**

Účel: **sbírka pro sbor**

Bankovní účet: **5053339/0800**

Variabilní symbol: **777**

QR Platba - Sbor

Kazatelská epištola Smíchovským - 309. kapitola

O TEMNÝCH MRACÍCH REALITY NAD NÁMI VŠEMI...

Tento týden jsou média plná zpráv o zločinech agresora na pražském arcibiskupství, které přináší novinář Janek Kroupa, kterého si velmi vážím. Podcasty na toto téma varují, aby je neposlouchaly děti, protože zveřejňované informace mluví o ponižujícím násilí nejhrubšího zrna – to vše navíc ve stínu machinací s církevními pozemky.

Už dávno je pryč doba, kdy mi takové zprávy dělaly „tak trochu dobře“. Tehdy jsem měl pocit, že čím více temnoty se snáší na jinověrce, tím jasněji září světlo našeho vlastního společenství. Život a zkušenosti mě však semlely. To, když jsem se i v našich řadách setkal s lidskými selháními různých odstínů, s domácím násilím, s hrubostí a nespravedlností. Tyto jevy jsou důsledkem obyčejné

lidské zloby, nezralosti a různých zranění, která si všichni v životě sbíráme – a někdy je bohužel posíláme dál jako „Černého Petra“. Dnes už si však velmi dobře uvědomuji, že podobné skandály se nakonec snesou na hlavu nás všech, křesťanů, protože lidé kolem nás nerozlišují. Všichni jsou pro ně většinou „katolíci“ a někdy jim splývá i „adventista, komunista, fetišista...“ (Vzpomínám si na jednoho pána, který mě kdysi svezl jako stopaře a pletl si pojmy „teolog“ a „patolog“).

Kdo z nás má ale úplně čisté srdce? Kdo „má právo hodit kamenem“? Musíme počítat s tím, že společnost podobné zprávy z různých důvodů hltá, a proto bude i na každého z nás, kristovců, nahlížet touto optikou. Neinformovaný člověk si vždycky plivne, tomu nezabráníme. Nejlepším argumentem beze slov je však náš dlouhodobě laskavý, poctivý a čestný život. Dokonalý křesťan by byl špatným vzorem. Pro naše okolí je naopak velmi občerstvujícím svědectvím, když dokážeme otevřeně mluvit o vlastních chybách a nedokonalostech, které nám pomáhá nést Boží milost a odpuštění. Na své cestě za Kristem sice všichni klopýtáme, ale Boží dobrota nám dává sílu i důvod znovu vstát, narovnat svá pochybení a jít dál.

Kéž se i v tomto bolestném případě, který se týká našich bratří z arcibiskupského paláce, modlíme nejen za všechny oběti, ale také za moudrost pro ty, kteří se k celé věci budou vyjadřovat, komentovat ji a komunikovat s médii.

*S bolestí v srdci, ale s nadějí, že má velký smysl žít křesťansky i v dnešní době,
váš kazatel Vašek Vondrášek*

SOBOTNÍ ŠKOLA

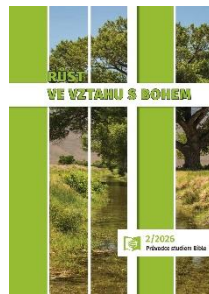
Téma 2. čtvrtletí 2026: RŮST VE VZTAHU S BOHEM

Lekce 12: Velké pověření

Základní verš

„Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.“ (Iz 50,4)

V předposlední lekci se budeme věnovat našemu poslání sdílet Boží lásku a pravdu evangelia s lidmi kolem nás. Nejen, že takovým životem přineseme něco krásného a pozitivního druhým, ale posílí to i náš vlastní duchovní život.

- Mt 28,18–20: Naše velké poslání (neděle)
- Mt 4,23–25: Ježíšův vzor praktické služby lásky (pondělí)
- 1P 3,14–16: Sdílení naděje s ostatními (úterý)
- Jr 31,16–20: Boží zájem o jeho „zbloudilé“ děti (středa)
- Za 10,10–12: Lásky k našim blízkým, kteří se vzdělili od Boha (čtvrtek)

Otázky:

- Jaký vliv máme na naše okolí?
- Jsme vzdorovití? V čem?
- Je možné ukrýt to, co v našem srdci hoří?

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/12pdf

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirovaný tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

SOBOTNÍ „POLÉVKOVÁNÍ“

Milá sborová rodinko,

chci nejdříve moc poděkovat všem, kteří se podílí na přípravě sobotních polévek pro naše seniory.

Je pravda, že tuto službu využívají nejen senioři, jak bylo původně myšleno. Zůstává i nadále, že polévka je přednostně určena seniorům a návštěvám. Je na dotyčném, který polévku připravuje, zda navaří více a zbude tak i pro ostatní „neseniory“. Není to však pravidlo.

Prosím všechny, kdo se ještě nezapojili do této služby a mají chuť a čas, aby mě kontaktovali osobně nebo na email: zuza.bar@seznam.cz

Prosím také všechny, kdo využívají kuchyň ještě před polednem, aby po sobě uklidili veškeré nádoby. Často se stává, že když začínáme s polední přípravou polévky, musíme nejdříve umýt a uklidit spoustu nádobí.

Děkují za pochopení i za ochotu sloužit i tímto způsobem.

PS. Během prázdnin se „polévky“ oficiálně nekonají.

Zuzana Bartošová

Setkání rodičů a učitelů sobotní školy

V sobotu 27. 6. po skončení bohoslužby se uskuteční setkání s rodiči v učebně sobotní školy. Společně zhodnotíme uplynulý školní rok, vyslechneme vaše připomínky, podněty a přání.

Na začátku setkání bude prostor pro dotazy rodičů a společnou diskusi.

Po skončení této části zůstanou učitelé sobotní školy, aby projednali rozdělení učitelů a dětí do jednotlivých tříd na nový školní rok.

Děkujeme za vaši účast a těšíme se na společné setkání.

Veronika Dolejšová

FotoReportáž z pátku 19. 6. 2026 na Sázavě u ATI.

Od našeho e-reportéra Z. B.

K ZAMYŠLENÍ

Křest? A co mne čeká dál?

Vlastimil Fürst

„To musí být nuda, stát se křesťanem!“
Těmito slovy začal spolužák rozhovor, do kterého se pak zapojila skoro polovina třídy. Řekl jsem jim o tom, že jsem byl nedávno pokřtěn. Litovali mne. Byli přesvědčeni, že křesťanství člověka hrozně omezuje. Jak vlastně vypadá život člověka, který se rozhodne žít svůj život podle Božích pravidel? Co nás čeká, pokud se rozhodneme být křesťany?

KŘTEM TO TEPRVE ZAČÍNÁ

Tato brožura navazuje na předchozí díl s názvem „Křest? Má odpověď na Boží lásku“, která pojednává o tom, co předchází okamžiku, kdy se člověk stává křesťanem. Bible hovoří o „znovuzrození“, o novém narození pro Ježíšovo nebeské království.

Pro ty, kteří minulý díl nečetli, uvádím několik řádků z jeho závěru:

Už jste někdy viděli čerstvě narozené dítě? Co takové mrně umí? Pokud vím, tak má tři dovednosti: umí křičet, sát a tlačit.

Umí dát hlasitě najevo, když se mu něco nelíbí nebo nemá naplněnou nějakou základní potřebu.

Umí sát mateřské mléko – přijímat potravu potřebnou k růstu.

Umí ze svého těla dostat vše, co už nepotřebuje.

Co by měl umět pokřtěný křesťan, to malé duchovní děťátko, které vystupuje z vody?

Musí umět dát Bohu hlasitě najevo, že mu něco chybí.

Potřebuje „sát“ duchovní potravu z Bible. Musí se umět vzdát toho, co mu brání

v dalším duchovním růstu.

Když se narodí malé dítě a umí jen křičet, sát a tlačit, je na svůj věk dokonalé, protože umí vše, co k dalšímu rozvoji potřebuje. Pokud by ale toto dítě umělo to samé i o deset let později, znamenalo by to, že je nemocné, postižené.

Křest je začátek cesty s Bohem. Není to cíl, ale start nového života. Života plného dobrodružství, napětí, adrenalinu i radosti a štěstí.

ŽIVOT S JEŽÍŠEM – ČAS K OBNOVĚ BOŽÍHO OBRAZU

Podívejme se dnes spolu na to, jak vypadá život člověka, který křtem začal další etapu své životní pouti. Je to nuda, jak si mysleli moji spolužáci? Nebo je to procházka rájem, jak nám to někdy představují různí „misionáři“, kteří tvrdí, že jim jde jen o naše dobro? Jaká je skutečnost? Co můžeme čekat v našem dalším životě po křtu?

Pozor na lidi, kteří slibují

V křesťanském prostředí se setkávám s termínem „posvěcení“. Problém je v tom, že si pod ním může každý představit něco jiného. Mnozí pod tímto termínem chápou svatý a dokonalý život.

Věří, že když přijmou křest, stanou se lidmi s bezvadným charakterem. Těší se na to, že už nebudou bojovat s hříchem a odolají každému pokušení.

Vzpomínám na dobu krátce po sametové revoluci. Do našeho města tehdy přijel charismatický misionář. Ve sportovní hale se pak čtrnáct dnů tísnilo tisíce lidí z celého okolí. Posluchači každý večer slyšeli, že pokud přijmou Ježíše a

odevzdají mu svůj život, tak poznají život bez problémů.

Z kazatelný každý večer po dva týdny zaznívalo: „Hledáš práci? Ježíš ti ji dá, s ním budeš bohatý! Rozpadá se ti manželství? Svěř ho Kristu, On dá tvůj vztah do pořádku! Máš nějakou nemoc? Kristus tě vyléčí! Budeš zase zdravý!“

Krásné sliby. Kdo by nechtěl být bohatý, zdravý a mít šťastné manželství? Během těch čtrnácti dnů vznikla v našem městě nová církev. Více jak čtyři stovky lidí se rozhodly dát svůj život Ježíši, který jim zařídí ráj na zemi. Každou neděli navštěvovali bohoslužby a chválili Ježíše tak vehementně, až se z toho dostávali do zvláštního stavu „vytržení“, při němž padali na podlahu modlitebny, kde se pak ještě nějakou dobu svíjeli ve slastných křečích.

Jenže čas běžel a mnozí najednou zjišťovali, že jsou dále nemocní, další stále marně hledali práci a některým se mezitím rozpadlo manželství. Když se ptali, jak je to možné, odpověď pastora zněla: „Máš malou víru. Musíš víc věřit a pak se to stane!“

Mnozí se pokoušeli „víc věřit“, ale většina nakonec církev opustila. Pro Ježíše pak neměli žádné příjemné hodnocení. Při setkání s nimi jsem od nich slyšel: „Ježíš je lhář. Slibuje, ale neplní!“ Snažil jsem se jim vysvětlit, že Ježíš nic takového neslibuje, ale většinou to bylo marné.

Vždy, když si na tyto lidi vzpomenu, je mi smutno. Modlím se za ně. Věřím, že Bůh má cestu, jak napravit škodu, kterou na nich napáchal onen „misionář“.

Prostor pro další růst a proměnu

Při své profesi pastora se vlastně stále setkávám s lidmi, kteří se připravují na křest. Opakovaně jim připomínám, že křest není cílem života, ale je jen začátkem další etapy v jejich životě. V okamžiku křtu se z nich stávají křesťané,

kteří už nikdy nebudou sami. Stávají se dětmi samotného Boha, který s nimi bude v každém okamžiku jejich života. Neodstraní jim z cesty překážky, ale pomůže jim je postupně zdolávat.

Rád často připomínám zásadní informaci: „Jsem Bohu vděčný, že mne v každém okamžiku mého života přijímá takového, jaký jsem. To je ale jen polovina pravdy. Ještě více mu děkuji za to, že mne nenechává takovým, jaký jsem, ale postupně mne proměňuje ke svému obrazu!“

Na počátku stvořil Bůh člověka ke svému obrazu, a když tento obraz překryl hřích, Bůh dělá vše pro to, aby v nás znovu v plné kráse a síle zazářily barvy jeho původního obrazu. Pravdou ale zůstává, že při této obnově musí postupovat stejně opatrně jako restaurátor pracující na rekonstrukci poničeného uměleckého díla. Bůh jako Stvořitel dobře ví, jaký postup a jaké tempo může a vlastně i musí zvolit, aby práci na obnově svého obrazu v nás dovedl zdárně až do cíle. Tím cílem, který máme společný, je věčný život s Ježíšem v jeho nebeském království.

Mohu změnit barvu své kůže?

Nevím, jak vy, ale já mám občas pocit, že mne Bůh proměňuje k tomu svému obrazu nějak pomalu. Mám obavy, že se mu to nedaří, a pak mám někdy chuť mu v tom pomáhat. Někdy se na Boha dokonce i zlobím, jako by za můj stav a za mou hříšnost mohl On sám.

V těchto stavech mé netrpělivosti zapomínám, že jsou věci, které lze změnit snadno, jiné se mění jen pozvolna, těžce a jsou i skutečnosti, které pouze lidskou silou prostě změnit nelze.

Problém je v tom, že se o to my lidé stále pokoušíme a doufáme, že to zvládneme i bez Boha. Máme šanci? Prorok Jeremjáš píše: „*Může snad Kúšijec změnit svou*

kůži? Či levhart svou skvrnitost? Jak vy byste mohli jednat dobře, když jste se naučili páchat zlo?" (Jeremjáš 13,23). Pokud toužíme po dokonalé proměně našeho myšlení, charakteru i jednání, musíme si uvědomit, že to dokážeme jen ve spolupráci s Bohem. Jen On, jako náš Stvořitel, dokáže i to, co je pro nás samotné nemožné.

Apoštol Pavel v této souvislosti píše: *„Není totiž rozdílu: všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Římanům 3,22b–23). Všichni jsme na tom stejně. Máme hříšnou přirozenost, na které sami nejsme schopni něco změnit. Pavel si to uvědomuje, a proto dodává: „Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo. Ve své nejnivnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím; když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.*

Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?

Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho! – A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božímu, ale svým jednáním zákonu hříchu“ (Římanům 7,21–25). To nezní moc optimisticky, že?

Apoštol se snaží o život bez hříchu, pokouší se žít v souladu s Božím zákonem, ale nedaří se mu to. Má tedy vůbec cenu o něco podobného usilovat? Jsem rád, že Pavel ve svém vyznání pokračuje dál: *„Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.*

Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v

nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha“ (Římanům 8,1–4).

Je tu naděje. Spravedlnost zákona se naplnila na Božím Synu, který za nás zaplatil. Pokud spoléhám na Ježíše, nemusím se bát soudu, navzdory tomu, že stále bojuji se svou hříšnou přirozeností. Bůh za mne zaplatil, a proto mne může vzít do své restaurátorské dílny a začít zázračnou proměnu, na jejímž konci ve mně znovu zazáří nádhera jeho obrazu, ke kterému jsme byli všichni na počátku stvořeni.

Co se čeká ode mne? Jen to, že budu mít s Bohem a jeho prací na mé proměně trpělivost a nebudu mu do ní neustále mluvit a zasahovat. Proč? Protože tím proces proměny jen brzdím a často pokazím i to, co už je hotovo.

Proměňující moc lásky

Jednou, před více než třiceti lety, jsem pozval k nám domů na oběd Bohunku, mé děvče. Měli jsme švestkové knedlíky. Máma je má vždy jedinečné. Když je tehdy donesla na stůl, Bohunka se dívala, jak jsou připravené.

Byly rozkrojené, vypeckované, posypané cukrem a nastrouhaným tvarohem. Na tom všem byla ještě zakysaná smetana. No, prostě pohádka. Jenom o tom píšu a už se mi sbíhají sliny na jazyku. Bohunka to tehdy chvíli zkoumala a pak prohlásila: „Nemysli si, že tohle ti někdy budu dělat. S takovým rozmazlováním nepočítej.“

Uteklo pár let, a když máme doma švestkové knedlíky, chystá mi je manželka úplně stejně, jako to tehdy dělala a dodnes dělá moje máma.

Ono to ale funguje i naopak. Už před svatbou jsem nerad myl nádobí. Tuhle práci jsem přímo nesnášel, přestože jsem rád vařil. Dnes s umýváním nádobí nemám problém.

V čem to je, že mi dnes Bohunka klidně vypeckuje knedlíky a já zase nemám problém s mytím nádobí? Napadá mě jen jedna odpověď: „Je to v naší lásce!“ Ta Bohunčina mění mě a moje zase ji. Podobné je to i v duchovní oblasti. Pokud toužím po změně svého charakteru, musím dovolit Bohu, aby na mě denně působil svou láskou.

JAK SE SKRBLÍK ZMĚNIL

V DONÁTORA

Může hříšný člověk prožít proměnu? Může se změnit náš vztah ke zlu a hříchu? Může se ze sobce, který myslí jen na sebe, stát štědrý mecenáš?

V minulém čísle této řady jsme si připomněli zajímavý příběh. Vedle Ježíše je jeho hlavní postavou muž, který pracoval jako celník. Úřad celníka jste tehdy mohli získat jen tak, že jste dopředu zaplatili římskému úředníkovi roční clo. Pak jste dostali povolení to clo jeden rok vybírat. Bylo na vás, zda jste vybírali poctivě, nebo jste vymáhali více, aby se vám rychleji vrátila vaše investice.

Většina celníků si na zakoupení úřadu musela vypůjčit, a tak se pak snažili půjčku co nejdříve splatit, a ještě vydělat na další rok. Je jasné, že tyto podnikatelé nebyli vůbec populární. Lidé jim nadávali do zlodějů a kolaborantů.

Jedním z celníků byl i Zacheus, o němž jsme minule četli v Lukášově evangeliu: „*Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit.*

Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“

On rychle slezl a s radostí jej přijal.

Všichni, kdo to uviděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošdil, nahradím mu to čtyřnásobně.“

Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo“ (Lukáš 19,1-10).

Co se to s tím Zacheem stalo? Ještě včera se snažil nakrást co nejvíc, a teď rozdává? Proč taková změna? Umím si představit, že tento maličký človíček trpěl tzv. napoleonským komplexem. Už jako malý kluk byl druhými přehlížen. Když se rozdělovali do mužstev, on zůstával jako poslední. Později ho možná ignorovaly jerišské slečny – která by se zahazovala s takovým trpaslíkem?

Jakmile se stal šéfem celního úřadu v Jerichu, všem jim to oplácel. Některým chudákům sice občas i něco odpustil, aby si trochu zahojil svědomí, ale pokud k jeho clu přišel někdo, kdo se mu dřív smál, spočítal mu to i s úroky...

Co se to s tím Zacheem stalo? Je možné, že ho změnilo jedno setkání s Ježíšem? Text Bible nám jiné vysvětlení neumožňuje. Zacheus se setkal s Ježíšem a toto setkání radikálně změnilo jeho život. Peníze a pocit moci už nejsou smyslem jeho života. Nyní mu jde o to, aby mu Ježíš mohl vrátit čisté svědomí a díky tomu i klid a pokoj do jeho nitra.

Zacheus prožil něco, co někteří křesťané nazývají obrácením a jiní zase pokáním. Jeho život nabral nový směr. Už si nemusí svou cenu dokazovat tím, že bude ponižovat a beztrestně okrádat druhé. Setkání s Ježíšem mu pomohlo pochopit, v čem je jeho cena. Nejsou to peníze, vliv nebo sláva – je to důvěrný vztah s Bohem.

Ježíš nemění „fasádu“, ale myšlení a charakter

Apoštol Pavel prožil něco podobného jako Zacheus. Když později hodnotí to, co se s ním stalo, napíše: „*Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně*“ (2. Korintským 3,18).

Spousta lidí dnes vydává nemalé prostředky na údržbu svého zevnějšku. Barvíme si vlasy, aby nebyly vidět šediny. Některé ženy si nechávají zpevňovat poprsí, aby si zvedly sebevědomí. Jiné si nechávají vyhladit vrásky, aby vypadaly mladší. My muži se zase snažíme udržet mladistvý vzhled cvičením v posilovně. Miliony lidí drží diety, protože chtějí vypadat lépe.

Děláme vše pro to, abychom navenek vypadali lépe a přitažlivěji. Apoštol Pavel ale radí začít s proměnou v našem myšlení. Uvnitř naší hlavy. Není to divné?

Vlastně je to totéž, co udělal nevelký Zacheus. „Vykašlal“ se na to, co budou říkat lidé, až ho uvidí, jak se snaží vyškrábat na strom. Možná mu někdo musel dokonce pomoci. Pak sedí na stromě a čeká, až se přiblíží Ježíš, kterého chce alespoň zahlédnout.

A pak se to stalo. Ježíš se zastaví pod stromem a dívá se vzhůru. V té chvíli se oči všech obrátí stejným směrem. Ozývá se smích. „*Hej, Zachee, co tam děláš? Honil tě sousedův pes?*“ Do těchto posměšků najednou zazní hlas muže, kvůli kterému se teď Zacheus nechává urážet: „*Zachee, pojď dolů. Chtěl jsem dnes Jerichem jen projít. Ale kvůli tobě tu zůstanu. Rád bych tě dnes večer navštívil. Pozveš mne na večeři?*“

Lidé nevěří svým uším. Tohle že je prorok? Kdyby byl skutečný prorok, věděl by, že Zacheus je kolaborant a zloděj. Kdyby byl prorok, tak by se s ním ani nebavil. A on k němu chce jít na

večeři. Vždyť na večeři se chodí jen k nejlepším přátelům! Copak je Zacheus jeho přítelem?

V té chvíli to došlo i Zacheovi. „*Ježíš, o kterém říkají, že je Mesiáš, mi nabízí přátelství. Někteří o něm říkají, že je to Boží Syn, a našlo se pár takových, co ho považují za Boha. Copak se na mne Bůh nezlobí? Je možné, že mne má rád samotný Bůh? Opravdu je Bůh laskavý a milosrdný, jak o něm psali někteří proroci? Nebo mají pravdu znalci zákona, kteří říkají, že Bůh je hodný ke spravedlivým a krutý k hříšníkům?*“

O chvíli později už spolu sedí u stolu a diskutují. Ježíš Zacheovi vypráví o svém nebeském Otci. Popisuje mu Boha. Připomíná mu texty Starého zákona, které hovoří o tom, jak je Bůh dobrý.

Zacheus sedí doma u prostřeného stolu a poslouchá tak pozorně, že chvílemi zapomíná jíst. Chytá každé Ježíšovo slovo: „*Zachee, proč se tak divíš tomu, že tu s tebou sedím u stolu? Copak neznáš žalmy? Dva z nich začínají slovy: „Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!“*(1) Vždyť Hospodin řekl proroku Ozeášovi: „*Chci milosrdenství, ne obět, poznání Boha je nad zápaly.*“ (2) „*Zachee, já jsem nepřišel pozvat spravedlivé, ale hříšníky.*“ (3) *Mé království je pro takové, jako jsi ty. Chceš se změnit?*“ ((1) Žalm 106 a 107, (2) Ozeáš 6,6; (3) Matouš 9,14)

Muž, který ještě ráno vymáhal přemrštěné clo, teď přemýšlí. V jeho mysli probíhá boj: „*Chci žít dál tak jako doposud? Nebylo by mi lépe, kdybych přijal Ježíšovo přátelství?*“ Nakonec se rozhodne. Povstane, sjedná chvíli klidu a pak prohlásí: „*Přátelé, Ježíš mi ukázal něco lepšího, než jsou všechny peníze, co mám. Rozhodl jsem se, že polovinu svého jmění dám na pomoc chudým. Chci, aby se měli lépe. Už nechci krást. Pokud jsem někoho z vás v minulosti okradl, ať se u mne přihlásí. Vrátím mu čtyřnásobek. A*

co vy, moji kolegové celníci, nechcete se ke mně přidat?“

To, co nám a naší společnosti chybí i dnes, je změna myšlení. Podobná, jakou prožil Zacheus. Nestačí nadávat na dobu, ve které žijeme. Nemá cenu nadávat na zkorumpované politiky. Začneme raději u sebe. U změny našeho vlastního myšlení. Prožijme to, co Zacheus. Jak se změnilo jeho myšlení? Můžeme vnímat čtyři směry jeho proměny.

Změna pohledu na Boha

Zacheus se díky Ježíši přestal bát Hospodina. Dřív, když slyšel Boží jméno, tak mu běhal mráz po zádech. Představa, že se jednou postaví na Božím soudu, ho plnila hrůzou. O Bohu raději nepřemýšlel. Nechtěl znovu upadat do svých depresí.

Když se setkal s Ježíšem, zjišťuje, že Bůh není jen vládcem vesmíru, ale je také jeho přítelem. Apoštol Jakub popsal podobnou proměnu vztahu k Bohu i v případě Abrahama: *„Tak se naplnilo Písmo: „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost“ a byl nazván*

„přítelem Božím““ (Jakub 2,23).

Zcela jiný postoj k hříchu

Základní a prvotní hřích vychází z nedůvěry vůči Bohu. Tímto hříchem je přijetí ďáblova tvrzení, že Bůh není láska, protože má špatný charakter. V okamžiku setkání s Ježíšem Zacheus poznává, že ďábel lže. *„Bůh není zlý. Vždyť já mám najednou ve svém srdci pokoj a mír. Začalo to ve chvíli, kdy jsem vpustil Ježíše do svého života! Bůh je dobrý. Vrátil klid mé duši!“* Podobné myšlenky plní i mé nitro, když přemýšlím o Ježíši a o tom, co mi v životě dal.

Tento pokoj přináší do mého života novou radost. Radost z toho, že se už před Bohem nemusím schovávat. Vždyť On mne miluje a počítá se mnou pro své nebeské království. Nabízí mi věčný život. Křesťané tomuto pokoji a této radosti říkají „jistota spasení“.

Pokračování příště

Tábor ZS Speciál 2026

Audentes

fortuna iuvat

26. 7. – 2. 8.
Raspenava

12–18 let

lena: 2300,-
registrovaní: 2000,-

kp-penguins.cz/tabor-zs-special

Tábor ZS 2026

Za krále Václava!

19. - 26.7.
Raspennava

6-15 let

Cena: 2300,-
registrovaní: 2000,-

kp-penguins.cz/tabor-zs

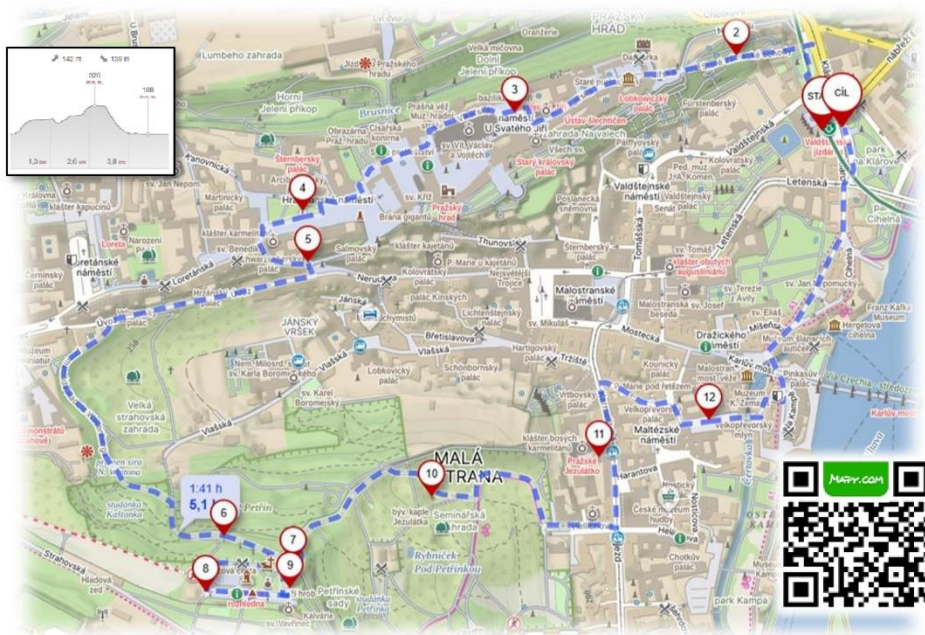

Výlet T.O.M. 21. 6. 2026

“Křížová cesta – Petřín”

Sraz: v 10.00 hod – stanice metra A Malostranská

Trasa: Stanice metra A Malostranská^{start} po starých zámeckých schodech² ulicí Jiřská na náměstí U Svatého Jiří³, kolem katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, přes II. Nádvoří na Hradčanské náměstí⁴ k Mariánskému morovému sloupu. Dále Loretánskou odbočit vlevo na Radnické schody a do ulice Úvoz⁵ na promenádu Raula Wallenberga a vpravo po schodech k prvnímu⁶ a pak k dalším zastavením křížové cesty na Petříně^{7,8} k Zrcadlovému bludišti⁹, dále podél zdi směrem na Malou stranu, kolem bývalé kaple Jezulátka¹⁰ do ulic Hellichova, Újezd a Karmelitská k Pražskému Jezulátku¹¹ poté ulicí Prokopská a Lázeňská na Velkopřevorské náměstí¹² k Lennonově zdi, dále na most přes Čertovku, ulicemi Hroznovou, Na Kampě pod Karlův most, U Lužického semináře na Klárov a na stanici metra A Malostranská^{cíl}.

Délka trasy: cca 5,1 km

Na setkání se těší Radek Zelenka

Kreslené příběhy Starého zákona

Pokračování příště